

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

B ante I

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

imitantur. Poliuntur omnes sexangula figura artificum inge-

BES, beffis, masculini generis, compositum est ab ASse, octo si-

BESIA, nomen rurae, ut placet Aetio Serm. 8. cap. 47.

BESIA, diminutivum. [Sagittar. Pol. Besioka. Vng. Besioka.]

BESIA, Dicitur qui ad depugnandum cum bestis dam-

BETA, herba est notissima, etiam hodie nomen retinens;

BETHYCATUS, Vide BOTANOMANTIA.

BETONICA, Vitis nigra apud Dioscorid. lib. 4. cap. 195.

BETULA, per simplex melius quam Betulla per duplex l. equis,

B. In notis antiquorum, Bonum iudicium. B. I. I. Boni iudicis

stum est à cura, quia multum in eo condendo laboris adhi-

BIBLI, bibliorum plur. num. [Saxona. Ger. Die Bibl. das ist die

BIBLIOPOLA, m. f. librarium venditor. [Saxona. Gal. Libraire,

BIBLIOPHILUS, m. f. librarium amator. [Saxona. Gal. Libraire,

BIBLIOPHILUS, m. f. librarium amator. [Saxona. Gal. Libraire,

BIBLIOPHILUS, m. f. librarium amator. [Saxona. Gal. Libraire,

BIBLIOPHILUS, m. f. librarium amator. [Saxona. Gal. Libraire,

BIBLIOPHILUS, m. f. librarium amator. [Saxona. Gal. Libraire,

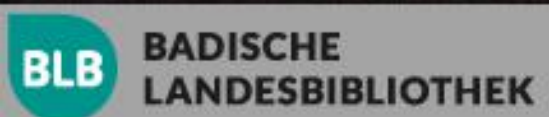
BIBLIOPHILUS, m. f. librarium amator. [Saxona. Gal. Libraire,

BIBLIOPHILUS, m. f. librarium amator. [Saxona. Gal. Libraire,

BIBLIOPHILUS, m. f. librarium amator. [Saxona. Gal. Libraire,

BIBLIOPHILUS, m. f. librarium amator. [Saxona. Gal. Libraire,

BIBLIOPHILUS, m. f. librarium amator. [Saxona. Gal. Libraire,

in ofus, potius sunt à nominibus, quàm à verbis.

Bibaculus, diminutivum à nomine Bibax, Qui largius & frequenter bibit. [Pharmacop. Pol. Opatia. Vng. Ber. Sclavonica.] & idem nomen fuit Poeta, quem Hieronymus in Chronicis Cremonae natum scribit, paulò minorem Cicrone.

Bibaculus, atis, Propensio ad largius bibendum. [Pharmacop. Gall. Noster excessiva. Ital. Excessiva bever. Ger. Das vbermaßig trinkt. Hisp. El habito y obra de modo bever. Pol. Opilatus. Vng. Nagyhatóság. Sclavonica. Ang. Great drinking.]

Biber, Nonica antiquam neutro genere usurpatam, & minor. C. Fannius annalium 3: Domina ejus ubi ad villam venerat, jubebat biber dari. Cato quoque Originum libris usus est, & Tinnius in praedia. Date illi biber, iracunda est. Solipater lib. 1.

Bibula, Vocabulum est à Plauto confectum pro nimia bibendi aviditate. [Pharmacop. Pol. Dzikie przynicie. Vng. Nagy itala valo kénaság.] quemadmodum & Perediam idem dixit pro fame, & voracitate. Festus.

Bibulus, a, um, Quod facile sorbet. [Pharmacop. Sclavonica. Bibi. in reg. Noster. Gall. Qui bibe volentier. Ital. Che beve volentier. Ger. Das gern trinkt. Oder auffuffet. Hisp. Que se passa como papel. Pol. Opatia del italy. Vng. Kényen italy. Ang. That sucketh up quickely. Sclavonica. In drink and still.] Virgilius ad Melitalem: Inverso bibulum restinguens lumen olivo. Lumen enim bibit oleum est, ardenso consumit. & Vnde & Bibulorum cognomen ductum est, & Bibula papyrus, quae sorbet atramentum. Lucanus: Conscitur bibula Memphis charta papyro. & Hinc fit Mebibulus, de quo alibi. & Horatius passim dicit Bibulum Falernum. *Et ego potus Falerni, bibula Falerni* ex sua violentia, & Sacerdos mors: ut quum quis ferus, vel alia vi interficitur, & non sua: id est, naturali morte moritur, quae naturaliter contingit, & mors ipsa Biothana dicitur, quae per vim infertur. De qua intellexit Virg. libro 4. Aeneid. quum dicit: Nam quia nec fato, merita nec morte peribat, Sed miscuit ante diem. Scribit Lampridius praedictam fuisse Helogabalo, ipsum Biothana furum Jul. Firm. Si luna, inquit, applicerit se Saturno deficiens lumine, faciet matres biothanas interire. Servius aut Biothanae animas non recipi in originem suam.

Bis, adverb. Duabus vicibus, iterum. [Pharmacop. Noster. Gall. Deux fois. Ital. Due volte. Ger. Zweymal. Belg. Tweemaal. Hisp. Dos veces. Pol. Dwa razy. Vng. Kétszer. Ang. Two times.] Cic. de Amic. Bis una consuluit. Plin. Vt aliquae bis die pariant. Multa habet composita de quibus modo dicemus.

Biceps, atis, om. Qui habet duo capita. [Pharmacop. Gall. Ayant deux têtes en deux sommets. Ital. Cafa che ha due capi. Ger. Zwei theiliges. Pol. Dwie głowy. Vng. Kétszagos. Ang. That hath two heads.] Plinius libro 10. capite 62: Serpentes coeant complexu, ad eum circumvolantem sibi, ut una carni biceps possit. Cicer. 1. de Divin. Et si puella nata biceps esset.

Bicolum, n. Locus ubi duo lecti sunt, sicut Tricolum, ubi tres. [Pharmacop. Gall. Chambre où il y a deux lits deffez. Ital. Luogo dove stanno due letti. Ger. Ein ort da zwey bett stey. Hisp. Donde lechos o camas. Pol. Miejsce o dwa łozyska. Vng. Kétszagos kamra. Ang. A chamber with two beddes.] Est autem haec dictio ex Latino & Graeco composita: nam Bis Latinum est, & Colum Graecum, quod lectum significat. Plin. in Bacch. In Sicilia cum amica sua uterq; cubitum caris.

Bicolor, com. t. adject. Duorum colorum. [Pharmacop. Gall. De deux couleurs. Ital. Di due colori. Ger. Das zweyfarbig. Belg. Van twee tinten. Hisp. Cafa que tiene dos colores. Pol. Dwukolorny. Vng. Kétszagos. Ang. Of two colours.] Plinius libro 10. capite 52: Inius omne ovum volucrum bicolor. Ovid. 11. Metam. Myrica sylvae subest bicoloribus obvia bacca.

Bicornis, ne, quod habet duo cornua. [Pharmacop. Gall. Ayant deux cornes en deux sauteurs. Ital. Di due corna. Ger. Das zweyhornig. Belg. Dat twee hoornen heyt. Hisp. Cafa que tiene dos cuernos. Pol. Dwuróg. Vng. Kétszagos. Ang. That hath two horns.] ut Bicornis terramentum. Colum. libro 10. capite 5. Bicornes furex. Virg. 1. Georg. Excavunt alii valles, furcasq; bicornes.

Biceps, [Pharmacop. Gall. Ayant double corps. Ital. Di due corpi. Ger. Das zweyfarbig. Hisp. Cafa que tiene dos cuerpos. Vng. Kétszagos. Ang. That hath two bodies.] Omnis generis. Duorum corporum. Cicer. 2. Tullul. Haec bicorpoream asinxit manum.

Bicubitalis, le, quod duorum est cubitorum. [Pharmacop. Gall. Qui a deux coudes de long. Ital. Di due cubiti. Ger. Das zwey Ellen lang ist. Hisp. Cafa que tiene dos codos de medir. Pol. Dwukokci. Vng. Kétszagos. Ang. Two cubits long.] ut Bicubitalis caulis Plin. lib. 20. cap. 23.

Bidentatus, n. t. Locus erat, aut officium fulmine tactum: ut dicitur ab ove bidente, quae ad prodigii procuracionem à sacerdote immolata, ibi sepeliebatur. Horatius: Minxerit in partibus cineres,

doctorum titulis lectori fucum facere, & patria salamenta (quod dici solet)origano condire: aliud ex fumo lucem praedare, & praeter summam fidem & diligentiam, iudicii etiam nonnihil ad opus aliquod afferre. & Accipitur nomen Bilis pro ira, quae à bile excitatur. Horatius 2. Sermon. Saryr. 2: tantum maledicit utroq; vocando Hanc Furiam, huc aliud, iussit quod splendida bilis. & Inest & formice & serpho bilis, *Et non ad pugnam ubi viget zelos.* Admonet adagium non esse contemnendum inimicum quempiam, nec illum temere laceffendum: quandoquidem nullum animal tam minutum aut umbecillum, quod irritatum non exandescat ira. Quis dicitur & in homunculos nullis praeditos viribus, tamen vindictam molientes, ira ut solet, animos suppeditante. Serphus minutum animal non dissimile formice.

Bilis apud Aethiops appellatur semen humanum, humi profusum. [Pharmacop. Noster. Vng. Onda.] Festus.

Biliosus, a, um, in quo bilis abhondat: [Pharmacop. Gall. Bileux. Noster. Sclavonica. Ital. Colerico, di facilmente colerico. Ger. In dem viel gallen oder bitterheit. Hisp. Melancolico, o colerico. Pol. Colernik. Vng. Az kétszagos van folya a vesébe. Sclavonica. Ang. Colerick, angry.] ut Sanguis biliosus, spiritum biliosum, apud Cornelium Celsum.

Biothana, Violenter moritur. [Pharmacop. Gall. Qui violentement. Ital. Vicio violentemente. Ger. Der vngütig Tod ist ihm gewalt rinen angethan word. Hisp. Matado fuerosamente. Pol. Nigle, gwałtowie zgon. Vng. Hoz kérti, meg nyomasztat, erőszakal meg halt. Ang. That is killed violently.] Sclavonica. Quae naturaliter contingit, & Sacerdos mors: ut quum quis ferus, vel alia vi interficitur, & non sua: id est, naturali morte moritur, quae naturaliter contingit, & mors ipsa Biothana dicitur, quae per vim infertur. De qua intellexit Virg. libro 4. Aeneid. quum dicit: Nam quia nec fato, merita nec morte peribat, Sed miscuit ante diem. Scribit Lampridius praedictam fuisse Helogabalo, ipsum Biothana furum Jul. Firm. Si luna, inquit, applicerit se Saturno deficiens lumine, faciet matres biothanas interire. Servius aut Biothanae animas non recipi in originem suam.

Bis, adverb. Duabus vicibus, iterum. [Pharmacop. Noster. Gall. Deux fois. Ital. Due volte. Ger. Zweymal. Belg. Tweemaal. Hisp. Dos veces. Pol. Dwa razy. Vng. Kétszer. Ang. Two times.] Cic. de Amic. Bis una consuluit. Plin. Vt aliquae bis die pariant. Multa habet composita de quibus modo dicemus.

Biceps, atis, om. Qui habet duo capita. [Pharmacop. Gall. Ayant deux têtes en deux sommets. Ital. Cafa che ha due capi. Ger. Zwei theiliges. Pol. Dwie głowy. Vng. Kétszagos. Ang. That hath two heads.] Plinius libro 10. capite 62: Serpentes coeant complexu, ad eum circumvolantem sibi, ut una carni biceps possit. Cicer. 1. de Divin. Et si puella nata biceps esset.

Bicolum, n. Locus ubi duo lecti sunt, sicut Tricolum, ubi tres. [Pharmacop. Gall. Chambre où il y a deux lits deffez. Ital. Luogo dove stanno due letti. Ger. Ein ort da zwey bett stey. Hisp. Donde lechos o camas. Pol. Miejsce o dwa łozyska. Vng. Kétszagos kamra. Ang. A chamber with two beddes.] Est autem haec dictio ex Latino & Graeco composita: nam Bis Latinum est, & Colum Graecum, quod lectum significat. Plin. in Bacch. In Sicilia cum amica sua uterq; cubitum caris.

Bicolor, com. t. adject. Duorum colorum. [Pharmacop. Gall. De deux couleurs. Ital. Di due colori. Ger. Das zweyfarbig. Belg. Van twee tinten. Hisp. Cafa que tiene dos colores. Pol. Dwukolorny. Vng. Kétszagos. Ang. Of two colours.] Plinius libro 10. capite 52: Inius omne ovum volucrum bicolor. Ovid. 11. Metam. Myrica sylvae subest bicoloribus obvia bacca.

Bicornis, ne, quod habet duo cornua. [Pharmacop. Gall. Ayant deux cornes en deux sauteurs. Ital. Di due corna. Ger. Das zweyhornig. Belg. Dat twee hoornen heyt. Hisp. Cafa que tiene dos cuernos. Pol. Dwuróg. Vng. Kétszagos. Ang. That hath two horns.] ut Bicornis terramentum. Colum. libro 10. capite 5. Bicornes furex. Virg. 1. Georg. Excavunt alii valles, furcasq; bicornes.

Biceps, [Pharmacop. Gall. Ayant double corps. Ital. Di due corpi. Ger. Das zweyfarbig. Hisp. Cafa que tiene dos cuerpos. Vng. Kétszagos. Ang. That hath two bodies.] Omnis generis. Duorum corporum. Cicer. 2. Tullul. Haec bicorpoream asinxit manum.

Bicubitalis, le, quod duorum est cubitorum. [Pharmacop. Gall. Qui a deux coudes de long. Ital. Di due cubiti. Ger. Das zwey Ellen lang ist. Hisp. Cafa que tiene dos codos de medir. Pol. Dwukokci. Vng. Kétszagos. Ang. Two cubits long.] ut Bicubitalis caulis Plin. lib. 20. cap. 23.

Bidentatus, n. t. Locus erat, aut officium fulmine tactum: ut dicitur ab ove bidente, quae ad prodigii procuracionem à sacerdote immolata, ibi sepeliebatur. Horatius: Minxerit in partibus cineres,

cineret, an trille bidental Moverit in cefus: certe furit, ac velut urfus. Nonius Marcell. Bidental dici vult, quod binæ pecudes mactarentur. Cornutus in Perf. Sat. 2. ipsum fulmen bidental appellari scribit, aut quia duos dentes habeat, aut quia ubi ceciderit, bidentes mactentur.

Bidentēs, f. t. Quidam intelligunt oves, aut alia pecora, quæ per ætatem duos dentes altiores habent. [Pol. Om ce albo, bull'o fars.] Nam Higinius dicit: Quæ bidens hostia, oportet dentes habeat octo, sed ex his duos cæteris altiores per quos appareret ex minore ætate in majorem tranfendisse. Alii hostias bimas: id est, duos annos habentes, hoc nomine intelligunt, quod in continentariis ad jus Pontificum pertinentibus legatur. Bidentes primò dictas, & litera ex superfluo interjecta (sicut in Redeo) ad hiatum duarum vocalium præcavendum. Ergo Bidentes primò dictæ sunt quasi Bicanes: postea autem vocabulo longo usu loquendi corrupto, quæ prius Bicanes dicebantur; postea bidentes sunt dictæ. Vide Gell. lib. 10. cap. 4. Virg. Æn. 1. tonidè lectas de more bidentes. Item Bidens, equus. Pollux, ubi dicitur de pæpædion legælonæ, instrumentum rusticum foliorum, quod duos dentes habeat. Lucan. Vive bidentis artans, & culti villicus horti.

Biduum, n. f. Spatium duorum dierum: à quo biduanus, a, um, ut Biduanæ inducitur. [C] [D] [E] [F] [G] [H] [I] [J] [K] [L] [M] [N] [O] [P] [Q] [R] [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Gall. L'efface de deux jours, deux jours, deux jours entiers. Ital. Il spazio di due giorni. Germ. Zwöen tag. Belg. Zwien dagen. Hisp. El espacio de dos dias. Pol. Czwor dni. Vn. Két nap. An. The space of two days.]

Biduo, n. f. Ego impertare neque hoc abs te biduum saltem ut concedas sollem. & Biduo continenti, significat duobus diebus continentibus. Suet. in Calig. Perhunc pontem aliud citò committitur biduo continenti.

Bicenni, om. t. Qui est duorum annorum. [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Gall. De deux an. Ital. Di due anni. Ger. Zwöen jar. Belg. Zwien jaren. Hisp. Casa de dos años. Pol. Dwu laty. Vn. Két év. Ang. Of two years.] Plin. lib. 2. cap. 12. Vt potè quum quidam annos & bicenni spatia duraverint.

Bicennium, n. f. Spatium duorum annorum. [C] [D] [E] [F] [G] [H] [I] [J] [K] [L] [M] [N] [O] [P] [Q] [R] [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Gall. Deux ans entiers, l'espace de deux ans. Ital. Di due anni. Germ. Zwöen jar. Belg. Zwien jaren. Hisp. Casa de dos años. Pol. Dwu laty. Vn. Két év. Ang. Of two years.] Cic. de Amic. Primo Gabinia lege bicennio autè post Cassia.

Bifidam, Duob. modis, duplici ratione. [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Gall. En deux parties, en deux parts. Ital. In due parti. Ger. Auf zwei teil. Hisp. En dos partes. Pol. Dwójak. Vn. Két kőp. Ang. Two fold or two manner of wife.] ut Trifariam, quæ ad triba iant, quibus significatur quod duobus vel tribus modis, vel quod in duas vel tres partes dari potest. Cic. 3. Tusc. Bifariam quatuor perturbationes æqualiter distribuitur: nam dicitur, & Sic Multifariam, Omnifariam, Plurifariam significat multorum genitum, omnis generis, plurimum genitum: sive in multas, in omnes, & in plures partes: sive quod multis, omnibus, & pluribus modis dari potest. Dicitur etiam Bifarie, Trifarie, Multifarie, &c.

Bifidus, a, um. Quod bis quotannis fructum fert. [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Gall. Portant deux fois l'an. Ital. Che fa frutto due volte all'anno. Germ. Das jählich zwey mal frucht treget. Hisp. Casa que dos veces cada año. Pol. Dwukrotno do roku rodzący. Vn. Két kétszeres termésű. Ang. That beareth fruit twice in one year.] Virg. 4. Geor. bifidusque rosaria Pasti. & Bifidus, Colam. lib. 3. cap. 10. Fabulantur poëta Alcinoi Phæacum regis pomaria fuisse bifera: hoc est, bis quotannis fructum protulisse.

Bifidus, a, um, pen. cort. Quod in duas partes fissum est. [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Gall. Qui est fissus ou se fend en deux. Ital. Fisso in due parti. Germ. Das jählich zwey mal frucht treget. Hisp. Casa que dos veces cada año. Pol. Dwukrotno do roku rodzący. Vn. Két kétszeres termésű. Ang. That beareth fruit twice in one year.] Virg. 4. Geor. bifidusque rosaria Pasti. & Bifidus, Colam. lib. 3. cap. 10. Fabulantur poëta Alcinoi Phæacum regis pomaria fuisse bifera: hoc est, bis quotannis fructum protulisse.

Bifidus, a, um, adj. Idem quod Bifidus. Plin. lib. 13. cap. 47. Folla cultarato macrone, lateribus in sese bifidatis, bellas primam & secundam gemmas. [Ang. Cloues in two.]

Bifidus, a, um, adj. Idem quod Bifidus. Plin. lib. 13. cap. 47. Folla cultarato macrone, lateribus in sese bifidatis, bellas primam & secundam gemmas. [Ang. Cloues in two.]

Biformis, f. & hoc biforme. Duas habens formas. [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Gall. Double de forme, ayant deux formes. Ital. Di due forme. Germ. Das jählich zwey mal frucht treget. Hisp. Casa que dos veces cada año. Pol. Dwukrotno do roku rodzący. Vn. Két kétszeres termésű. Ang. That beareth fruit twice in one year.] Virg. 6. Æn. 1. multumque genus, proles-

que biformis. Columella libro 10. Inter lascivos Satyros, Pânasque biformes.

Biformatus, a, um, adj. Idem quod biformis. [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Germ. Das jählich zwey mal frucht treget. Vn. Két kétszeres termésű. Cic. 2. Tusc. Non biformatus impetu Centaurus ictus corpori infixit meo.

Bifrons, tis, com. t. Qui duas frontes habet. [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Gall. Qui a deux faces, ou deux visages. Ital. Di due fronti. Germ. Der jählich zwey mal frucht treget. Hisp. Casa que tiene dos frentes. Pol. Dwukrotno do roku rodzący. Vn. Két kétszeres termésű. An. That hath two visages or faces.] Est autem hoc lani epitheton, quæm ideo dicimus bifrontem, quod præterita sciverit, & futura præviderit: vel quia superum, & inferum janitor est. Virg. 12. Æn. Latonæque genus duplex, lanumque bifrontem.

Bifurcus, m. f. Geminas furcas habens: [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Gall. Qui a deux fourchons, deux forcs. Ital. Biforcato. Germ. Das jählich zwey mal frucht treget. Hisp. Casa de dos horcas. Pol. Dwu rózki. Vn. Villás, két ág. An. Two forked.] ut, Bifurcum scyramentum. Colum. libro 3. cap. 16. Bifurci ramusculi, Idem libro 5. capite 11.

Bigæ, f. Currus duobus equi vestitura dicti, quasi Bijugi, quod duorum equorum iugo agantur. [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Gall. Chariot ou charrette de deux chevaux, deux chevaux attelés l'un avec l'autre. Ital. Carretta di due cavalli, biga. German. Ein tarb so von zweien Rossen gezogen wird. Hisp. La yunta de dos cavallos. Pol. Sprawy dwakonie. Vn. Két lovó szekér, taliga. An. Charriot or carri drawn with two horses.] & Equi verò ipsi Bijugi, Bijugés-ve dicuntur. & Sic Quadrigæ, quæ à quatuor equorum iugo trahi solent: & equi ipsi Quadrijugi. Virg. 5. Æn. Et nox atra postum bigis subvesta tenebat. & apud veteres tamen Bigam, & Trigam, & Quadrigam invenimus. Suet. in Tib. Vix unius bigæ adfectione honorari passus est. Papin. in Theb. Roriferum geisda tenuaverat ætra biga. Plin. In summo Mæugi, quadrigas Erichthonius, teste Plin. lib. 7. cap. 16.

Bigamus, m. f. [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Gall. Remarié. Ital. Remaritato. Germ. drey mal frucht treget. Vn. Két feleség. An. Which hath had two wives.] Qui duas uxores duxit, à quo Bigamia: quæ enim nuptiæ dicuntur. Siphontius.

Bigati, m. f. Nummi bigas impressas habentes. Plin. lib. 33. cap. 3. Nota argenti fuere bigæ atque quadrigæ: & inde bigati, quadrigatique dicti. Tacitus de Germ. Pecuniam probant veterem, & diu notam serratos, bigatosque.

Bigemmis, m. f. Quo habet duas gemmas. Colum. lib. 6. Pro materis longioribus pollices quaternum aut quinum gemmarum relinquuntur, pro cullo dibus autem bigemmas reserces efficiunt in ea.

Bigena, f. Animalia ex diverso genere nata, ut Leopardus ex leona & pardo, non (ut aliqui putant) ex leone & panthera. [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Vatro lib. 2. de Re rust. Nam multi & hinni bigeneri, atque instituti, non suo pte genere ab radicibus. Ex equa enim & asino fit mulus: contra, ex equo & asina hinnus.

Bigonius, m. f. Equi dicuntur, diu ad unum jugum nexi. [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Gall. Accouplé à cille d'un autre, attelé avec un autre. Ital. Due cavalli ad un iugo. Germ. Zwöen Ross neben einander angepansmet. Hisp. Dos cavallos de una yunta. Pol. Dwakony konny. Vn. Két fogaké li. An. Two harness in one yoke.] Martial. Gestatus bijugis Regulus esset equis. Virg. 10. Æn. Interea bijugis infert se Lucagus albis.

Biheni, f. Dicuntur quibus in utrisq; seroti partibus signa herenæ apparent. [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Græcè.

Bilagium, n. f. Medicamentum est: id est, [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Gall. Balance. Ital. Bilancia. Germ. Ein maaz mit zwey schüssten. Hisp. Pesa de dos balanzas. Pol. Waga dwu róznic. Vn. Méréd, mérő szerpenyő. An. Balancces.] alio nomine Libra dicitur. Perottus.

Bilibris, bre. Duarum librarum. [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Gall. Pesant deux livres. Ital. Di due libbre. Germ. Zwöen pfundig. Hisp. Cosa que pesa dos libras. Pol. Osiem funtych. An. Osiem pound weight.] Mart. lib. 11. Nunc ut emam grandævum lupi, mulæve bilibrem. Plin. lib. 18. cap. 11. Ex aqua hordeo que bilibres offa.

Bilinguis, f. Qui duas habet linguas: hoc est, qui modo unum, modo aliud loquitur. [S] [T] [U] [V] [W] [X] [Y] [Z] Gall. Qui parle deux langues, Trupheur, qui tantôt dit d'un, tantôt d'autre. Ital. Di due lingue, bilinve, fallac. Germ. Der jählich zwey mal frucht treget. Hisp. El que tiene dos lenguas, engañoso. Pol. Mielny, raz toa język owo mistniacy. Vn. Két nyelvű, hazug. An. That hath two tongues, deceitful.] Vnde etiam pro fallaci posuit Virg. 1. Aeneid. Quippe domum timet ambiguum, Tynósque bilingues.

Bilix, adiectivum à Licium: [Bilix, Gall. Renforcé à double fil, tiffa en double. Ital. Maglia à due lici. Hisp. Cosa que se tece con dos lices. Pol. Dwojny wazy. Vng. Béli, két röv. Ang. Double woven.] ut, Bilix lorica à Virgilio dicta, quæ duo lica & fila in summitate haberet ad ornatum, lib. 12. Aen. - rumpitque infixa bilicem Loriceam.

Bilustris, stre. Quod est duorum lustrorum id est, decem annorum: ut, Bellum bilustre, quod duo lustra hoc est, decem annos duravit. [Bilustris, Gall. De dix ans qui a duré deux fois cinq ans. Ital. Di due lustri. Ger. Zehen jähig. Hisp. Cosa de espacio de dos lustras. Pol. Dwa spoczynki. Vng. Tíz évfendős. Ang. Which lasted ten years, of ten years.] Ovid. 2. Amor. Perigina quum caderent bello superata bilustris.

Bimaritima, re, adiect. pen. corr. Quod inter duo maria situm est [Bimaritima, Gall. Qui est entre deux mers. Ital. Cosa posta tra due mari. Germ. Das zwischen zweyen Meeren ist. Hisp. Cosa que participa de dos mares. Pol. Między mierzyni pol ojemy. Vng. Két tenger közötti vize. Ang. That is between two seas.] ut, Bimaritima Corinthus. Horatius lib. 1. Car. - aut Ephesum bimaritave Corinthi Mœnia.

Bimarius, qui duas uxores habuit, Bimarius.

Bimater, Agnomen Bacchi, quod duas matres habuerit. Semelen & Iovem, matris fungentem officio, Bimater. Vide dictio-nem SACCHIVS, in PROPRIS.

Bimembres, Duarum partium, quasi membrorum. [Bimembres, Gall. Ayant doubles membres, ou deux membres. Ital. Di due parti. Germ. Das was hat zwei edel gieder hat. Hisp. Cosa que tiene dos miembros. Pol. Dwa czy trzy albo cztery miazgi. Vng. Két tagú. Ang. That hath two partes or members.] Ovid. Est male confusum pedibus, formæque bimbembres. Et bimbembres fuisset atque pro Centauris. Ovid. 2. Metamorph. Ecce nunt vultu trepidi clamore bimbembres. Virgil. 3. Aen. tu nudigemas invide bimbembres, &c.

Bimensis, huius bimensis, tempus duorum mensium. [Bimensis, Gall. L'espace de deux mois, deux mois entiers. Ital. Spazio di due mesi. German. Zwei Monat. Hisp. Espacio de dos meses. Pol. Dwumiesieczny. Vng. Két hónap. Ang. The space of two months.] Livius Dec. 3. Et ad opera quæ locassent probanda, anni & bimensis tempus prorogaretur.

Bimestris, stre, om. t. Duos menses habens, aut duos annos à luna computatos. [Bimestris, Gall. De deux mois. Ital. Di due mesi. German. Das was zwei Monat hat. Hisp. Cosa de espacio de dos meses. Pol. Dwumiesieczny. Vng. Két hónap. Ang. Of two months.] Horat. lib. 1. Carm. - & porco bimestris Cum famulis operum solutus. Sic Trimestris, Quadrimestris, Quinquimestris. Plin. Cæsarum agnos, illi quinquimestris, pramaturum existimant.

Bimulus, pen. corr. Qui in bimatu est: hoc est, qui duos annos ætatis habet. [Bimulus, Gall. De deux ans. Ital. De due anni. Ger. Von zweyen jahren zwey jähig. Hisp. Cosa de espacio de dos años. Pol. Dwuroczny. Vng. Két évfendős. Ang. Of two years.] Et proprie deus dicitur (teste Valla) quæ post eam ætatem adhuc incrementum possunt accipere: ut pactum proprie bimulum dicas, bovem aut canem non ita.

Bimus, [Bimus, Ger. Ein jett von zweyen jahren.] Trimus, Quadrimus, Quinquus (unde Bimatus, Trinatus, Quadrimatus, Quinquatus) pro eo quod ætatem habet duorum, trium, quatuor, aut quinque annorum. Cato de Re rust. cap. 17. Dum sint nuceæ bimæ, inde semen excidet. Var. de Re rust. cap. 5. Vnum anniculum, alterum bimum. Bina sententia. Cic. ad App. De hac quoque sententia bima decedat id est, qua censuit, ut per duos annos remaneret in provincia. Plin. Vita scemina quindecim annis longissima, maribus viginti robur in quinquatuor. Sueton. in August. Quadrimus patrem amisit. Plin. lib. 11. cap. 21. Vita vesparum bimatum non transit. Bina dies pro biennio: Pomponius D. lib. 13. tit. 7. l. 2. Si annua, bima, trima, die tringinta stipulatus acceperim pignus: id est, anno, biennio, triennio.

Bini, x, a. Proprie distributi numeri vox est, significans duo non conjunctim, sed separatim intellecta. [Bini, Gall. Deux ensemble, doubles, gemaux. Ital. Dovesi, à due à due. Germ. je zwey von zweyen. Belg. twee. Hisp. Cada dos è de dos en dos. Pol. Dwa a dwa. Vng. Kétm kétm. Ang. Two and two, by couples.] Cæ. 4. Ver. Describat centores binos per singulas civitates Timarchides: id est, duos in singulis civitatibus. Idem Attico: Pompejus distribuit binos, singulis partibus familiarum: hoc est, unicuique duos. Sic binos, ternos, quaternos, aut quinos dicimus milites incedere: hoc est, duos, tres, quatuor, aut quinque in singulis lineis aut ordinibus. Nonnunquam etiam simpliciter accipitur pro duobus: & sic sequentibus iis jungitur, quæ singulari numero deservuntur. Sic bina literas dicimus, & bina castra, non duas literas aut duo castra. Cic. 6. in Ver. Cn. Pompejus cum P. Vellio intra bina castra colloquutus est.

Idem 2. in Ver. Vt dies 45. inter binos ludos tollerentur. Nam castra pro militum tentoriis: & ludi pro magificis & splendidis spectaculis singularem numerum non agnoscent. Aliquando tamen etiam in hac significatione iis conjungitur, quæ utrunque habent numerum, sed hoc frequenter apud poetas. Vir. 1. Aen. Bina manu lato crispans hastilia ferro. Idem 8. Aen. Frænâque bina meos quæ nunc habet aurea Pallas. Interdum etiam in oratione soluta. Plin. lib. 9. cap. 30. In nostro mæsti lorigines capiuntur quinque cubitorum, sapè bimum. Cic. 3. de Orat. Demosthenes una contentione verborum binas contentiones vocis & remissiones continebat.

Binoctium, (dicitur ut Trinoctium) [Binoctium, Vng. Két éjel két éjeli w id.] Corneli. Tacit. lib. 3. Quotiens valetudo adversa Flammam incessisset, ut Pontificis Max. arbitrio plusquam binoctium abesset.

Binoctius, m. f. dicitur qui geminum habet nomen: ut Iller, & Danubius, Iulus & Alcanius. [Binoctius, Gall. Qui a deux noms. Ital. Di due nomi. Ger. Der zwon namen hat. Hisp. Cosa que tiene dos nombres. Pol. Dwie miana maści. Vng. Két nevű. An. Twa białe imię namer.]

Binoctius, ne, om. t. idē [Vng. Két nevű.] Ovid. 14. Metam. Inde sub Alcani ditioe binoctius Alba Rēs que Latina fuit.

Bipallium, Instrumentum rusticum quo terra foditur. [Bipallium, Gall. Une balle, ou de che, bouyou à faire fossés au siffre. Ital. Vanga. Germ. Ein tursch en haken. Hisp. Cierta instrumenta para cavar. Pol. Graca albo, ryl. Vng. Két agy kapu. Ang. A mattock, pickaxe or spade.] Varro: Si locus humectus sit, ibi cacumina populorum ferunda, & arundinetum: id prius bipalio voritur, &c. Liv. 3. ab Urb. ibi ab Legatus salute data, &c. seu fossam fodiens bipalio innoxus, seu quum araret, &c.

Bipalmis, me, duorum palmorum. [Bipalmis, Gall. De deux palmes de long, large ou profond. Ital. Di due palme. Germ. Zwei hand breit. Hisp. Cosa que tiene los palmas in la enya. Pol. Dwóch nadszki dłoni. Vng. Két kértényű. Ang. Of two spans.] Var. 3. de Re rust. cap. 7. Initia ternorum palmorum ex omnibus partibus sub ordines singulos, tabula fixæ sint bipalmes, quo urantur velibulo, ac procedant.

Bipennis, a, um, Qui vel quæ bis peperit, Bipennis.

Bipatens, pen. corr. Quod ex utraque parte aperitur. [Bipatens, Gall. Ayant deux ou vertures. Ital. Che è apre da due parti. Germ. An zweyen erten offen. Hisp. Cosa abierta en dos partes. Pol. Zedwostron otworzyła. Vng. Mindlen felbinyitva mind két fél nyitva. Ang. Open on both the partes. Jut. Bipatentes portæ, pro geminis. Virgil. 2. Aen. portis alia bipatentibus adsunt. Idem libro 10. Confidunt tebis bipatentibus: hoc est, utriusque aperitis.

Bipedalis, le, quod habet longitudinem duorum pedum. [Bipedalis, Gall. De deux pieds de long large, ou profond. Ital. Di due piedi. German. Zwei schuh lang. Hisp. Cosa que tiene dos pies. Pol. Dwóch nadszki stopia. Vng. Két láb nyomú. Ang. Two foote long.] ut, Trabs bipedalis. Cæ. bell. Gall. lib. 4. Insuper bipedalibus tradibus immittis.

Bipedanus, a, um, sive Bipedanus, idem quod bipedalis. Colum. lib. 2. cap. 2. Frumentis autem sat erit, si quæ bona suberit bipedana humus: arboribus altitudo quatuor pedum abunde est. Idem lib. 4. cap. 1. Quippe seminis vinearum nimium me profundos censuisse heri serobes, adjectio doctante super altitudinem bipedancam.

Bipennis, ne, quod duas habet pennas, Bipennis. Plin. lib. 11. cap. 18. de insectorum pennis: Nullis eorum pennæ revolvunt avultæ: nullum, cui aculeus in alvo est, bipennis est. Bipennis item dicitur, teste Nonio, quod utrinque est acutum. Virg. lib. 11. ferro sonat adha bipenni Fraxinus. Hinc bipennis substantivum significat securum utraque ex parte aciem habens. [Bipennis, Gall. ayant deux pennes. Ital. bipenni forte da due tagli. Ger. Ein zwispertig/ ein Berti se auf zwei den seiten hatet. Hisp. Hacha de ambas partes aguda. Pol. Dwóch ostrych ostrza, białobart. Vng. Két öv. Ang. An halberd or similit.] Virgil. 2. Aeneid. Ipse inter primos correpta dura bipenni Lemina perumpit. Idem 4. Georg. Vire sacæ & validam in vites molire bipennem.

Bipenniter, a, um, ferens bipennem. [Bipenniter, Gall. Qui porte une bipenne. Ital. Portatore di tascure. Germ. Ein zwispertig trager/ oder der em seith zwispertig und Berti tragt. Hisp. Cosa que trae, aquella hacha. Pol. Dwóch ostrych ostrza wozaty, drabane. Vng. Két öv fegyver hordog. Ang. That beareth an halberd or similit. ubi emittit carperiter mactant apes.] Ovid. 2. Metamorph. Ecce furcæ contra sua fara bipenniter Arcas. Idem 5. Trill. Ossa bipenniter sic sunt male pectus Lycurgi.

Bipertio, is, & bipertior, is, vel bipartior, in duas partes dividit. [Bipertio, Gall. Partie en deux. Ital. Dividere in due parti. Ger. In zwei theil zertheilt/ in edet zertheilt. Bel. In twee deelen. Hisp. Parte en dos partes. Pol. Dział na dwie. Vng. Két félre oszt.

Ang. Te deside ant part in two.] Colum. lib. 11. cap. 2: Vndecimo Caendat Majas yer bipertitur, pluvia, & nonnunquam grando. Cic. in Cat. Atq. ibi in proximis villis ita bipertiti fuerunt ut Tyberis inter eos & pons interresset.

Bipertitio, Bipertium, dupliciter. [Bipertitio, Bipertium.] Gall. En deux parts ou paron. Ital. In due parti. Ger. Auf in ein weg oder theil. Hisp. En dos partes. Pol. Dwupok. Vng. Két képpon. Ang. In two partes.] Cic. de Ioven. Nam id fit bipertitio: nam tum caula, tum res ipsa remouetur. Cael. i. Brill. Gall. Romani cõuersa signa bipertito intulerunt. Hoc est, duobus locis.

Bipertis, bipedit, adiect. om. t. Quod habet duos pedes. [Bipertis.] Gall. ayant deux pieds. Ital. Chi ha due piedi. Germ. Zweyfüßig. Belg. Wier twee voeten. Hisp. Cosa que tiene dos pies. Pol. Dwupodny. Vng. Két lábú. Ang. That hath two feet.] Iuven. atque alium bipedem libi quærat atellum. Ponitur etiam substantiue, quod facile intelligatur substantiuum. Cic. pro domo sua: Hoc omnino omnium non modo bipedum, sed etiam quadrupedum impurissimum. Bipedium nequitissimus. De homine yehementer improbo, quique, vel pecudes nequitia superet. Vnde est Cic. pro domo sua, & Plin. in Epist.

Bipertis, Navis, quæ duobus remorum ordinibus agitur: ad Erythras (ut creditur) primum inventa. [Bipertis.] Gall. Navire à double rang d'avirons ou de rames. Ital. Enfla. Germ. Ein Schiff das auf beyden seiten vater hat. Hisp. Naue de dos ordenes de remos. Pol. Okon szkarpowany pociugi. Vng. Náva, két rendes székű hajó. Ang. A galley with two rows on the side. Plinius libro 7. capite 57: Bipertem Demolthenes autor est Erythras fecisse: rememorem Theophrastus Amoclem Corinthium: quadritemem Aristoteles Carthagineus. Virgil. libro 8. Aeneid. geminasque legit de classe iuuenes.

Bipertium, penuli. cor. genus vehiculi duas rotas habentis, & bipertis.

Bipertis, genus est vestis: Vopiscus in Carino: Donati sunt ad Amphibacium bipertidonati bipertis Canulini.

Bipertium, lib. Subiculum duorum capax. [Bipertium.] Gall. Vne selle ou deux selles. Ital. Sella capace di due. Germ. Ein sel auff zwey seiten. Pol. Silla de dos asientos. Pol. Silla de dos asientos. Vng. Két ülőhelyű váz. Ang. A seat or bench for two.] Autor Varro lib. 4. de lingua Latina.

Bipertis, Porta dicitur, a cuius cervice setæ bifariam dividuntur, quom iam esse incipit major arate sex mensium. Festus.

Bipertis, sive Bissexus, Dies intercalaris, qui quarto quoque anno interstititur, ut anni ratio cum cursu Solis conveniat. [Bipertis.] Gall. bissextile. Ital. bissesto. Germ. Schatjahr. Hisp. bissexto. Pol. Dwusieci rok. Vng. Mindho negyedesezszáz év, az évszáz, mátyás év. Ang. A day that is put to covere some years.] Inuenta est autem hæc intercalandi ratio a Cæsare Dictatore. In enim quum animadverteret, Solem cursum suum conficere diebus 375, & horis circiter sex, quarto quoque anno diem unum curavit adijciendum. Didus est autem intercalari, quod bis: hoc est, duobus diebus continuis numerantur, sexto Calendat Martias, duos videlicet dies pro uno computantes. Vnde qui est natus bisexto Calendat, nihil refert, ut inquit Celsus de verborum significat. I. Quum Bisextus, utrum priore, an posteriore die natus sit, quum illud biduum pro uno tantum die habentur. Erat autem huic intercalationi constitutus dies certus, qui est post xxxi. Februarii diem inter Terminalia iam peracta, & Regifugium. Februarii vero duobus de causis huic rei apertissimus visus est, tum quod paucissimos haberet dies, tum etiam quod inter mentes unum haberet locum. Nam quum antea decem tantum essent mensæ, quorum primus erat Martius, duo postea in fine hæc adiecti, Ianuarius & Februarius.

Bipertis, Qui ungulas non solidas habet, sed fissas. [Bipertis.] Gall. ongles fendus. Ital. Chi ha l'ungue fissi. Germ. Der ierspaltne harn hat. Belg. Onctoen. Hisp. Lo que tiene las ungas hendidas. Pol. Miały kopyta rozpiłane. Vng. Hasat körmű. Ang. Cloven foot.] Plin. libro 11. capite 37: Cornigera una parte dentata, & quæ in pedibus talos habent, sero pinguescunt bisulca scilicet in digitos pedibus, & non cornigera adipe. Ovid. Metamorph. Pulveremque solum pede pullavere bisulco. Acquirat & latius pro omni eo quod in duas cuspides divisum est. Vnde bisulcam caudam dixit Plin. lib. 9. cap. 29. & bisulcos arborum fuculos. Columella de Arboribus cap. 6.

Bipertis, m. Martis cognomen, a bis ulciscendo impositum. Augustus enim, quum Brutum & Cassium vicisset, & signa a Panthis recepisset, Marti templū dedicavit, quem bisulcorem cognominavit, quod primum C. Cæsaris, deinde & Crassorū necem ulcus esset. Ovid. 5. Fast. Ritē deo templumque datū, nomenque Bisulcor.

Bipertis, locus ubi duo maria concurrunt.

Bipertis, n. l. Quod duas vias habet, sicut Triviū, Quadrivium, quod tres aut quatuor habet anfractus. [Bipertis.] Gall. Deux chemins, ou sentiers, carrefour de deux voyes ou sentiers. Ital. Di due

vie. Ger. Ein ort da zwey wäg sich von einander scheiden. Hisp. El lugar donde se encuentran dos caminos. Pol. Miejsce gdzie rozchodzą drogi, rozstanie. Vng. Kettő vi, két út. Ang. Where two ways or streets do meet.] Vng. 9. Aeneid. locum invidis conspicimus ipsi Qui patet in bivio portæ, quæ proxima ponto.

Bivius, adiectivum, a bivio. Virg. 11. Aeneid. Vt bivias armato oblidam milite fauces id est, quæ ad duo loca ducunt & Bivius agrorum cultus, per metaphoram, Varro 1. de re Rust. capite 18.

Bivibræ, a bivio, Populi sunt quicunque inter Tropicos cancri habitant ad Meridiem: quandoque enim incidentes habent umbras quum a Meridie sol ad gnomonem accedit rectū, ad subiacens planum: quandoque autem in aduersum, quū sol in aduersum consistit. Verba sunt interpretis Strab. lib. 2.

Bivion, ontis, m. t. Cæsar Paulanig. [Ger. Ein Bivion ist ein gestrichelter wiber d'ohsen.] Animal ferū & deforme prolixitate subarū, & reliquo corpore, cervi figura, media fronte inter aures unū cornu habens. Mart. in Amph. Illi cessit atrox bubalus, atq. bifion.

Bivius & Bacchius nobile pars gladiatorum fuit, quorū mentionem quoque Suetonius facit, pares arte, pares audacia. Proinde quoties duo equaliter improbi contendunt inter sese, ita ut neuter alteri velit concedere, non formidat inter dicemus Bacchium cum Bivio commissum. Horat. in Seim.

Bithyrium mel. Vide infra in dictione THYMUM.

Bithymen, inis, Liguus quidam est tenax, & sulphurei odoris, in ludæa lacu emergens, qui inde Asphaltites dicitur. [Bithymen.] Gal. Terre limonense ou limon glasse comme pain, brûlant comme souffre. Ital. Bitume. Germ. Ein scharf brennendes. Hisp. El betun generalmente. Pol. Klewota bitumna, bitumna. Vng. Eny (asphaltum) kő. Ang. A kind of glut with clay and tough which burneth like brimstone.] Inventa & durum in Syria, nō procul a Sidone terra glebæ, vel conum carbonum similitudine, qui in usum ferrariorum fabricarum a terra effunduntur. Est præterea & liquidum bitumen, in Zacyntho insula & circa Babylonem nascens, & in agro Appollinariarum, quod Græci marasphaltum appellant, argumento picis & bituminis. Gignitur & pingue liquoris oleæ, in Sicilia, Agragantino fonte inficiens rivum: quo incolæ utuntur ad lucernarum lumina, olei vice. Huius generis Bitumen apud Prætorios ex faxis effluit, ex quo maris frigiditate, in quo defluit, sit cinum sive electrum coalescit. Apud Babylonios bitumen calis usum præbet, ita feruminatis Babylonis maris. Vide plura apud Plin. lib. 35. cap. 15.

Bitum, in cūs, a, um, [a bitum.] Gall. De bitumen. Ital. Di bitume. Ger. Was von dem jähren bitum ist. Hisp. Casa de betun. Pol. Klewota. Vng. Eny. Ang. If such earth or glut with clay.] ut Bituminea vires. Ovid. 15. Metamorph. Sive bituminea rapiunt incendia vires.

Bitum, in o, as, Bitumine linis. [Bitum.] Pol. Skleiam. Vng. Eny. Ang. To covere with glut with clay.] Vnde aqua bituminata, apud Plin. l. 31. ca. 6, cui admittit est bitumē, vel quæ per venas terræ bituminosus transit, ad hanc admodum.

Bivita, a, Antiqui dicebāt pro vido, teste Nonio. [Pol. Widawa. Vng. évszáz.] Varro: Ad biviram venio, quū vellem offerere quid vellē, Metamelos inconstantiū filius me reprehēdit.

Bivium, Vide BIS.

B ante L.

B. L. In notis antiquorum Bona lex. B. L. B. Bonorum liberti. B. M. Bona memoria, Bona materna, Bene merentis. B. M. R. C. Bene mereat cibum. B. M. R. S. E. H. Bene meritis serva hoc. B. M. F. Bene merita fecit. B. M. H. E. Bona memoria hic est. B. M. N. Bona munera. B. M. P. Bene merenti posuit, vel Bene merite. B. M. T. Bona materia. B. N. Bona nostra. B. N. H. Bona hic invenies. B. N. M. F. E. C. Bene merenti fecit.

Blaetero, ras. Vide Blatero.

Blaetis, m. l. Qui linguam habet impeditam, aut qui inter pronuntiandum aliquam literam aut excludit, aut malè profertit. [Blaetis.] Gall. Blye. Ital. Blieto, parlo a parlare. Ger. Ein tisper, ein Stotter. Belg. Den Stantari Laterant. Hisp. Tartamudo. Pol. tikielw, bel kut. Vng. Polyp, slyp. Ang. That stammers that stuteth in speaking.] quo vitii genere Demosthenē laborasse accepimus, qui aliquādiu primam artis suæ literam enuntiare nō potuit. Iuven. Blasias atq. meo ritubantibus. Mart. lib. 5: Et nomen blasfo garriat ore meum. Idem lib. 10: Os blasfam tibi, debilisq. lingua est. Græci etiā hoc nomen ad alia membra transferunt, Blasfosq. appellant, quibus membrum aliquod solutum est, quos & paralyticos appellamus: & generaliter utuntur, quibus aliquod est membrū, quod actiones suas commodè obire non possit, quodve sita aut figura sit deformis: quales sunt qui crura habent in diversum acta, quos Latini Valgios, & Varios appellant. Vide Cæl. Rhod. lib. 8. cap. 1. & Bucæ in Annot. Pand.

Blandē, & Blanditer, Vide BLANDVS.

Blandfor, itis, d. q. Assentor, adulator, blanditias dico. [Blandfor.]

Blandfor, itis, d. q. Assentor, adulator, blanditias dico. [Blandfor.]

Blandfor, itis, d. q. Assentor, adulator, blanditias dico. [Blandfor.]